

РЕШЕНИЕ

№ 238

гр. Момчилград, 05.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – МОМЧИЛГРАД, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми август през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Сунай Юс. Осман

при участието на секретаря Анита Кр. Дочева
като разгледа докладваното от Сунай Юс. Осман Гражданско дело №
20235150100367 по описа за 2023 година

Производството е по предявен е иск с правно основание чл.3 ал.2 предл.2-ро във вр. чл.1 ал.1 т.3 от Закона за установяване на трудов и осигурителен стаж по съдебен ред.

В исковата молба на А. Д. Р. се твърди, че на 30.11.1977г. е постъпила на работа в ДЗ „Победа“-гр.Твърдица, обл.Сливен, вид дейност-дървообработване. Тогава е била с имената А. Д. Р., които в последствие променила по адм.ред на А. Д. Р.. При постъпването си на работа била назначена на длъжност „банцигар“, на трудов договор, с месечна заплата 193 лева, на осем часов работен ден. В последствие е била назначена на длъжност „точилар“, но по договор се водела „банцигар“.

Ищцата заявява, че на тази работа е била до 30.08.1986г., когато напуснала по собствено желание. За периода от 30.11.1977г. до 30.08.1986г. е работила заедно, както със съпруга си Ю. Х.Р., така също и с Х. Й.М., с ЕГН ***** и В. А. Х., с ЕГН ***** , който тогава е бил имената В. А. Х. Хр. е била същата длъжност като нея- „банцигар“, а мъжете, в това число мъжа и съпругът й Ю. Х. Р. и В. А. Х. работели на по-тежка работа- първият-

като „циркулярист“, а В. като „гатерист“. Работата им била на сменен режим, от по 8-часа, при петдневна работна седмица, като понякога работели и в събота.

Ищцата твърди, че на 22.11.1979г. е родила първото си дете и излез на ла в отпуск по майчинство до 22.08.1981г., след което се вър на ла отно во на работа в ДЗ „Победа“-гр. Твърдица. През посочения период работила само и единствено в ДЗ „Победа“-гр. Твърдица. В трудовата ѝ к нижка, приложена във връзка с изискването на чл.6 ал.2 т.3 от ЗУТОССР, е бил отразен процесния трудов стаж за този период.

Ищцата посочва, че при пенсиониране е установила, че стажът ѝ за периода 30.11.1977г. до 30.08.1986г., отразе н в трудовата ѝ книжка, не е бил признат от НОИ, и за него не са ѝ били издадени предвидените в закона удостоверения. Бившият ѝ работодател ДЗ „Победа“- Твърдица е прекратил дейността си и нямал правопреемник, поради което подала молба до ТП на НОИ- Сливен, за издаване на Удостоверение обр.УП-17. От ТП на НОИ- Сливен ѝ е било издадено Удостовере ние по чл.5 ал.2 от ЗУТОССР, от което е видно, че за периода 30.11.1977г. до 30.08.1986г., липсват да нни, тъй като осигурителя ДЗ „Победа“-гр. Твърдица не е предал ведомостите за заплати и трудово правни документи.

Ищцата посочва, че съгласно чл.347 от КТ, трудовата книжка е официален удостоверителен документ за вписаните в нея обстоятелства, свързани с трудовата дейност на работника или служителя и в това ѝ качество тя може да бъде използвана като доказателство за тези обстоятелства, какъвто е и настоящия случай. В посочената трудовата книжка са били налице положени печати на работодателя относно стажа от 30.11.1977г. до 30.08.1986г., каквото е изискването на чл.6 ал.1 от НТКТС. Развити са подробни доводи за действащото към онзи момент законодателство, съгласно което посоченото в Трудова книжка имало доказателствена сила. В конкретния случай, Трудовата книжка се явявала „начало на писмено доказателство" по чл.6 ал.1 във връзка с ал.2 т.5 от ЗУТОССР, установяващо вероятността на трудовия стаж. Предвид на това счита, че са налице предпоставките по чл.1 ал.1 т.3 във вр. с чл.3 и сл. от Закона за установяване на трудов и осигурителен стаж по съдебен ред, като представя и заверени ксерокопия от трудовите книжки на лицата посочени по-горе, с които е

работила заедно през процесния период.

Предвид изложеното моли съда да постанови решение, с което да приеме за установено, че за периода 30.11.1977г. до 30.08.1986г., тя – ищцата се намирала в трудово правоотношение с ДЗ „Победа“ – Твърдица, обл. Сливен, като посочения по-горе период иска да ѝ бъде признат за трудов и осигурителен стаж.

Представя писмени доказателства; Трудова книжка на А. Д. Р.; Извлечение от тр. книжка на Х. Й. М. и от тр. книжка на В. А. Х.; Удостоверение за идентично с т на лице с различни имена – 2 бр.; Удостоверение по чл.5 ал.2 от ЗУТССР – обр.УП -17, изд. от ТП НОИ Сливен.

В съдебно заседание ищецът не се явява лично, и се представлява от адв.Б. М., който поддържа така предявеният иск и моли съда да го уважи изцяло, **и не претендира разноски.**

В законоустановеният едномесечен срок по чл.131 от ГПК ответникът ТП на „НОИ“ – СЛИВЕН е представил писмен отговор, с който не се оспорва искането по принцип, освен за конкретно посочените периоди, за които се твърди, че липсват доказателства. В съдебно заседание не се представлява, като е постъпило писмено становище, в което се счита искането за допустимо и с оглед на доказателства за вероятно основателно, като възразява срещу искането за присъждане на разноски – заявява, че НОИ не е отговорно за настоящото състояние с стажа на ищеца и поради това не следвало да се присъждат разноски.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства и доводите на страните, прие за установено следното:

Съдът, като се запозна със доказателствата по делото, намира, че подадената искова молба съдържа реквизитите посочени в чл.4 ал.1 от ЗУТОССР. Във връзка с чл.5 ал.1 от ЗУТОССР, към исковата молба е приложено удостоверение от 11.07.2023г. на ТП на НОИ – СЛИВЕН, издадено на ищеца по делото А. Д. Р., за това, че ТП на НОИ в качеството на орган по смисъла на чл.5 ал.2 вр.ал.10 от КСО /орган по приемане, съхраняване и издаване на документи за осиг.стаж и доходи на осигурители с прекратена дейност без правоприемник/ в уверение, че в НОИ липсват данни същата има трудов/осигурителен стаж при ДЗ „Победа“ – гр.Твърдица за периода от 30.11.1977г. до 30.08.1986г.

Представена е и декларация от ищцата по смисъла на чл.8 от ЗУТОССР, в която същата е посочила, че в претендираният период е била на работа в посоченото предприятие и е заемала съответната длъжност.

От представени от ТП- НОИ гр.СЛИВЕН писмени доказателства към отговора по чл.131 от ГПК се установява, а именно ; докладна записка от 09.03.2006г.; сигнал от 14.03.2006г.; постановления на РП- Сливен от 30.05.2006г.; докладна записка от 19.12.2007г. и от 24.04.2008г.; протокол от 21.04.2008г.; справка от търговски регистър АПИС, че ДЗ „Победа“- гр.Твърдица, разплащателни и други ведомости на предприятието не са приемани в НОИ. От тях се установява, че предприятието е прекратило своята дейност, няма правопреемник, като при извършената проверка на място се установило, че в помещенията на предприятие липсват документи- освен незначително количество -5-6 бр. разплащателни ведомости. За установеното била сигнализирана полицията, като е било отказано образуване на досъдебно производство от прокуратурата;

От удостоверение за идентичност на лице с различни имена № 326/2023г. на общ.Момчилград, е видно, че молителката е носел и имената А. Д. Р. и А. Д. Р. /освен настоящите А. Д. Р./. С удостоверение за идентичност на имена № 350/ 2023г. на общ.Момчилград е видно, че имената В. А. Х. и В.А. Х. са на едно и също лице- и това е свидетел по делото, чиято трудова книжка е приложена по делото- като копие и оригинал.

Ищцата е представила писмена декларация, че е работила в посоченото предприятие ДЗ„ПОБЕДА“- Твърдица в посоченият и претендиран исков период.

Приложени са копия на трудови книжки на лицата Трудова книжка на А. Д. Р.- ищцата по делото; Извлечение от тр. книжка на Х. Й. М. и от тр.книжка на В. А. Х.- свидетели по делото, в които са записани техните стажове във ДЗ“ПОБЕДА“- Твърдица. Установи се по делото, че свидетелите са работили в посоченото предприятие, както следва; 1/ В. А. Х.- **в периода от 01.07.1979г. до 15.08.1986г. ; 2/ Х. Й. М. - в периода от 09.06.1975г. до 07.09.1986г.**

Представено е копие на трудова книжка на ищцата, в която е посочено, че същата е работила в посоченото предприятие ДЗ“ПОБЕДА“- Твърдица, за следните периоди; **в периода от 30.11.1977г. до 01.07.1983г.; в периода от**

01.08.1983г. до 12.09.1984г.; в периода от 14.10.1985г. до 13.01.1986г.; и в периода от 07.04.1986г. до 30.08.1986г.;

Сиреч, в трудовата книжка има отразяване на положен от ищцата в настоящото производство трудов стаж в посоченото предприятие за горните периоди, като има и периоди, в които същата не е полагала труд в това предприятие, и това е така поради обстоятелството, че трудовите правоотношения между нея и предприятието е било прекратявано на основание чл.29 „а“ от КТ /отм./- действащ по това време, сиреч по взаимно съгласие на страните.

С други думи в трудовата книжка липсва записване за положен от ищцата труд в предприятието в следните периоди; **в периода от 02.07.1983г. до 31.07.1983г.; в периода от 13.09.1984г. до 13.10.1985.; и в периода от 14.10.1985г. до 06.04.1986г.;**

В качеството на свидетели са разпитани две лица- в посоченият по-горе- ДЗ „ПОБЕДА“- Твърдица, заедно с молителката са работили и Х. Й. М., с ЕГН ***** и В. А. Х., с ЕГН *****, който тогава е бил имената В. А. Х.- същите са работили в различни периоди /а именно; 1/ В. А. Х.- **в периода от 01.07.1979г. до 15.08.1986г. ; 2/ Х. Й. М. - в периода от 09.06.1975г. до 07.09.1986г.** В показанията си и двамата свидетели са категорични, че молителката е била на работа и не е прекъсвала работата си в това предприятие, освен когато е била в майчинство. Св.Х. М. сочи, че е започнала работа преди молителката, а св.В. Х.- посочва, че е започнал една година след молителката.

Предвид горните доказателства съдът стигна до следните правни изводи;

Предмет на настоящото производство е установяването на трудов стаж, придобит преди 01.12.1999г., съгласно разпоредбата на чл.1 ал.1 т.3 от Закона за установяване на трудов и осигурителен стаж по съдебен ред.

Стаж по чл.1 ал.1 от Закона може да се установява, ако пред съда се представи удостоверение, издадено от работодателя/осигурителя, при който е придобит стажът, от неговия правопреемник или от друго юридическо или физическо лице, което съхранява книжа, ведомости за заплати и други, че документите са загубени или унищожени. По делото са представено удостоверение, изд. от ТП-НОИ гр.СЛИВЕН, за това, че разплащателните и

други ведомости на ДЗ“ПОБЕДА“- Твърдица не са приети от НОИ, като дружеството е било без правопреемник, и затова в НОИ липсвали данни за молителката настоящото производство да е работила в цитираното предприятие в посоченият исков период от 30.11.1977г. до 30.08.1986г.

В трудовата книжка са налице записвания за положен от молителката труд в посоченото предприятие за посочените в същата периоди.

Предвид тези цитирани писмени доказателства, предявеният иск се явява допустим. Разгледан по същество, същият се явява и отчасти основателен- за част от исковият и претендиран период, по следните съображения:

Съгласно императивната разпоредба на чл.6 от Закона /ЗУТОССР/, свидетелски показания по исковете за установяване на трудов стаж се допускат само при наличност на писмени доказателства, които установяват вероятността на трудовия стаж и изхождат от работодателя/осигурителя, където е придобит стажа и по време на полагане на стажа. Алинея 2 от нормата /чл.6/ примерно изброява писмените доказателства, които по смисъла на Закона представляват „начало на писмено доказателство“.

В настоящото производство такова депозирано доказателство е трудовата книжка на молителката /където е отразено, че е назначена в ДЗ „ПОБЕДА“- Твърдица на 30.11.1977г., като това не е посочено в представеното удостоверение по смисъла на чл.5 ал.1 от ЗУТОССР за претендираният период. Записванията в трудовата книжка са за следните периоди; **в периода от 30.11.1977г. до 01.07.1983г.; в периода от 01.08.1983г. до 12.09.1984г.; в периода от 14.10.1985г. до 13.01.1986г.; и в периода от 07.04.1986г. до 30.08.1986г.;**

Както и по- горе се посочи, в трудовата книжка липса записване за положен от молителката труд в предприятието в следните периоди; **в периода от 02.07.1983г. до 31.07.1983г.; в периода от 13.09.1984г. до 13.10.1985г.; и в периода от 14.10.1985г. до 06.04.1986г.;**

Освен тях по делото са събрани и гласни доказателства— свидетелските показания на две лица, които също са работили в споменаният по-горе завод. По делото спор няма, че молителката е започнала работа в ДЗ „ПОБЕДА“, и началната дата за това е 30.11.1977г. Същите категорично потвърждават факта на полагане на труд от молителката в това предприятие, както и

твърдят, че същата не е прекъсвала това, и била работила през цялото време в предприятието.

Предвид събраните по делото писмени доказателства, които съдът приема, че имат характер на такива по смисъла на чл.6 ал.1 т.9 от ЗУТОССР, и показанията на свидетелите- с характер на такива по чл.6 ал.2 и 3 от посоченият специален закон, както и останалите писмени доказателства съдът приема, че молителката е полагала труд в посоченият завод в следните периоди; **в периода от 30.11.1977г. до 01.07.1983г.; в периода от 01.08.1983г. до 12.09.1984г.; в периода от 14.10.1985г. до 13.01.1986г.; и в периода от 07.04.1986г. до 30.08.1986г.;**

Не се установи молителката да е полагала труд във посоченото предприятие за следните периоди; **в периода от 02.07.1983г. до 31.07.1983г.; в периода от 13.09.1984г. до 13.10.1985г.; и в периода от 14.10.1985г. до 06.04.1986г.;**

По изложените съображения съдът намира, че предявеният иск следва да бъде уважен като основателен и доказан само посочените месеци и години, като в останалата част следва да се остави без уважение. Цитираните писмени и гласни доказателства не установяват и не водят до извода, че молителката е полагала труд в целият претендиран период.

Предвид и на това следва да бъде признат за установен по смисъла на чл.3 ал.2 във вр. чл.1 ал.1 т.3 от Закона за установяване на трудов и осигурителен стаж по съдебен ред, по отношение на ТП на НОИ- СЛИВЕН, трудовият и осигурителен стаж на **А. Д. Р. с ЕГН- *****, за следните периоди- в периода от 30.11.1977г. до 01.07.1983г.; в периода от 01.08.1983г. до 12.09.1984г.; в периода от 14.10.1985г. до 13.01.1986г.; и в периода от 07.04.1986г. до 30.08.1986г.; в ДЗ „ПОБЕДА“- Твърдица, обл.Сливен.**

Искането в останалата част и за целият претендиран период не е установено, поради и което се оставя без уважение- сиреч, не се установи молителката да е работила в посоченото предприятие в следните периоди; **от 02.07.1983г. до 31.07.1983г.; от 13.09.1984г. до 13.10.1985г.; и от 14.10.1985г. до 06.04.1986г.;**

Записването в писмените доказателства по смисъла на чл.5 и чл.6 от Закона е именно за работник в ДЗ „Победа“- Твърдица, поради и което следва

тази длъжност да се приеме, че е била изпълнява от молителката, а която е била конкретната дейност, е без значение за настоящото производство.

В тези производства не присъждат деловодни разноски, тъй като съгласно специалната норма на чл.9 ал.2 от Закона, същите остават за сметка на молителката.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕН на основание чл.3 ал.2 във вр. чл.1 ал.1 т.3 от Закона за установяване на трудов и осигурителен стаж по съдебен ред, по отношения е на ТП на НОИ- СЛИВЕН, **трудовият и осигурителен стаж** на А. Д. Р. с ЕГН- *****, **за следните периоди- в периода от 30.11.1977г. до 01.07.1983г.; в периода от 01.08.1983г. до 12.09.1984г.; в периода от 14.10.1985г. до 13.01.1986г.; и в периода от 07.04.1986г. до 30.08.1986г.; в ДЗ „ПОБЕДА“- Твърдица, обл.Сливен, и ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ**, искането в останалата част от целият претендиран период от 30.11.1977г. до 30.08.1986г. за следните периоди; **от 02.07.1983г. до 31.07.1983г.; от 13.09.1984г. до 13.10.1985.; и от 14.10.1985г. до 06.04.1986г.;**

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Кърджалийския окръжен съд в двуседмичен срок.

Съдия при Районен съд – Момчилград: _____